

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

εναντίον

1. AZIMI NAHID
2. ESMAILZADEH SAID

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 3.11.2023

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Ζ. Κούμουρου

Για τον Κατηγορούμενο 2: κ. Γ. Εφφέ

Κατηγορούμενος 2: Παρών

ΠΟΙΝΗ

Η ποινική δίωξη εναντίον της 1^{ης} κατηγορούμενης αναστάληκε ενώ ο 2^{ος} κατηγορούμενος παραδέχθηκε τις κατηγορίες 1, 3 και 4 τις οποίες αντιμετωπίζει. Η 1^η κατηγορία αφορά το αδίκημα της Συνωμοσίας προς διάπραξη πλημμελήματος κατά παράβαση των άρθρων 372 και 360 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, η 3^η το αδίκημα της εισόδου στην Κυπριακή Δημοκρατία μέσω μη εγκεκριμένου λιμένος κατά παράβαση του άρθρου 12(1) (3) και (5) του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105 και η 4^η το αδίκημα της Πλαστοπροσωπίας κατά παράβαση του άρθρου 360 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.

Σύμφωνα με τα γεγονότα ως εκτέθηκαν από τον εκπρόσωπο της κατηγορούσας αρχής ο 2^{ος} κατηγορούμενος στις 21.9.2023 παρουσιάστηκε για διαβατηριακό έλεγχο στον Αερολιμένα

Λάρνακας και παρουσίασε στον Μ.Κ.3 ένα ισπανικό διαβατήριο με στοιχεία ως αυτά αναγράφονται στις λεπτομέρειες αδικήματος της 4^{ης} κατηγορίας καθώς και μια κάρτα επιβίβασης για την πτήση προς Παρίσι. Κατά τον διαβατηριακό έλεγχο που διεξήγαγε ο Μ.Κ.3 του εγέρθηκαν υποψίες ότι ο κατηγορούμενος δεν ήταν το πρόσωπο το οποίο απεικονιζόταν στο διαβατήριο αφού υπήρχαν διαφορές στο σχήμα του προσώπου και στην ηλικία του παρουσιαζόμενου προσώπου με το πρόσωπο που απεικονιζόταν στο διαβατήριο.

Από περαιτέρω από έλεγχο που διενήργησε ο Μ.Κ.3 διαπίστωσε ότι το εν λόγω έγγραφο εντοπιζόταν εντός των ευρετηρίων «find and seek» ως κλοπιμαίο. Ο κατηγορούμενος αφού οδηγήθηκε στα κρατητήρια του Αερολιμένα, ανακρινόμενος προφορικά ανέφερε ότι το εν λόγω διαβατήριο δεν του ανήκε και ότι τα πραγματικά του στοιχεία ως αυτά φαίνονται στο κατηγορητήριο είναι αυτά που αναγράφονται σε ιρανικό διαβατήριο το οποίο παρουσίασε στον Μ.Κ.3. Την ίδια μέρα και ώρα 15:00 ο Μ.Κ.3 συνέλαβε τον 2^ο κατηγορούμενο για το αυτόφωρο αδίκημα της πλαστοπροσωπίας και αφού του επέστησε την προσοχή του στον νόμο ο κατηγορούμενος δεν έδωσε οποιαδήποτε απάντηση.

Στις 22.9.2023 ο κατηγορούμενος επανασυνελήφθηκε κατόπιν δικαστικού εντάλματος σύλληψης από τον Μ.Κ.5 και αφού του επέστησε την προσοχή στον νόμο απάντησε «Θέλω να πάω πίσω στο Ιράν». Στις 22.9.2023 εκδόθηκε διάταγμα προσωποκράτησης 6 ημερών εναντίον του κατηγορουμένου και στις 23.9.2023 ο κατηγορούμενος προέβηκε σε θεληματική κατάθεση στην οποία μεταξύ άλλων ανέφερε ότι αφίχθηκε στις ελεγχόμενες από το 1974 από τον τουρκικό στρατό κατοχής περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας στις 2.9.2023 και ότι στις 11.9.2023 πέρασε στις ελεύθερες περιοχές και διέμενε σε ξενοδοχείο στη Λάρνακα του οποίου δεν θυμόταν το όνομα και ότι είχε έρθει σε συμφωνία με άλλο πρόσωπο για να έρθει από τη Γερμανία για να τον

βοηθήσει να ταξιδέψει. Αναφορικά με το ισπανικό διαβατήριο που παρουσίασε στο αεροδρόμιο ανέφερε ότι το αγόρασε στην Κωνσταντινούπολη από έναν ιρακινό για το ποσό των €600,00 ισχυριζόμενος ότι ήθελε να πάει στη Γερμανία για να βοηθά τη σύζυγο του η οποία είχε σπάσει το χέρι της και δεν μπορούσε να δουλέψει. Ανέφερε ότι επέλεξε να ταξιδέψει μέσω της Κύπρου με το ισπανικό διαβατήριο επειδή είχε αιτηθεί για visa στη Γερμανία αλλά δεν είχε εγκριθεί. Ο κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Ο κ. Εφφέ για τον 2^ο κατηγορούμενο ανέφερε ότι είναι ηλικίας 70 ετών και γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Ιράν. Παντρεύτηκε στο Ιράν και με τη σύζυγο του μετακόμισαν στη Γερμανία. Περί το 2017 επέστρεψαν στο Ιράν γιατί η μητέρα του είχε σοβαρά προβλήματα υγείας. Ο ίδιος ανέκαθεν εργαζόταν ως τσαγκάρης, διόρθωνε παπούτσια και ενόσω ήταν στο Ιράν η σύζυγος του βρισκόταν στη Γερμανία. Έχει μια κόρη ηλικίας 32 ετών που είναι παντρεμένη με ένα παιδί και διαμένει με την οικογένεια της στη Γερμανία. Όλη η οικογένεια του διέμενε στη Γερμανία ενώ ο ίδιος τα τελευταία 6 χρόνια διέμενε στο Ιράν. Η σύζυγος του τον επισκεπτόταν 5 με 6 φορές τον χρόνο στο Ιράν. Έχει προβλήματα υγείας όπως σάκχαρο, χοληστερόλη, προβλήματα με την καρδιά του και επίσης διαγνώστηκε με προβλήματα με τα νεύρα του και λαμβάνει προς τούτο φαρμακευτική αγωγή μεθαδόνη για να ηρεμεί. Η σύζυγος του εκτός από ότι πρόσφατα είχε σπάσει το χέρι της και δεν μπορούσε να εργαστεί, έχει διαγνωστεί με συστηματικό ερυθριματώδη λύκο που είναι ασθένεια που εμφανίζεται όταν το ανοσοποιητικό σύστημα του ασθενή επιτίθεται στους ίδιους του τους ιστούς, είναι αυτοάνοσο και παρουσιάζει έντονα οιδήματα στο δέρμα του.

Αναφορικά με τις συνθήκες διάπραξης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος επιχείρησε με τον τρόπο που αναφέρθηκαν στα γεγονότα να ταξιδέψει στη Γερμανία. Ο ίδιος προσπάθησε αρχικά να εκδώσει βίζα για να ταξιδέψει στη Γερμανία αλλά δεν του την έκδωσαν και προσπάθησε με αυτόν

τον παράτυπο τρόπο να ταξιδέψει και να πάει στην οικογένεια του. Αυτός ήταν και ο λόγος που παρανόμησε.

Ο κ. Εφφέ ανέφερε επίσης ότι για ένα κατηγορούμενο της ηλικίας του κατηγορούμενου πρέπει η ποινή φυλάκισης που θα του επιβληθεί να του δίνει την προσδοκία ότι θα ξαναπάει έξω και θα του δοθεί η ευκαιρία να ξαναξεκινήσει τη ζωή του μετά τη διάπραξη του αδικήματος.

Ανέφερε επίσης ότι ο κίνδυνος απέλασης ενός ατόμου είναι στοιχείο σχετικό με την ποινή και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο. Εισηγήθηκε ότι μετά που ο κατηγορούμενος θα εκτίσει την ποινή φυλάκισης που θα του επιβληθεί θα απελαθεί στην χώρα καταγωγής του και ότι η διαδικασία απέλασης στην οποία θα υποβληθεί, δηλαδή θα τον δουν με χειροπέδες στο αεροδρόμιο και θα μπει στο αεροπλάνο με αστυνομική συνοδεία, είναι εξωδικαστική τιμωρία για τον κατηγορούμενο και δύναται να ληφθεί υπόψη κατά το στάδιο της επιβολής της ποινής.

Ανέφερε επίσης ότι ο κατηγορούμενος είναι αλλοδαπός, δεν μιλά αγγλικά ούτε και ελληνικά, επομένως η ποινή φυλάκισης που θα εκτίσει εμπεριέχει μόνο τιμωρητικό χαρακτήρα και όχι αναμορφωτικό. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί σε αυτό το λίγο διάστημα που βρίσκεται στις Κεντρικές Φυλακές να μάθει άλλη γλώσσα και να παρακολουθήσει αναμορφωτικά προγράμματα ή να μιλά με τους συγκατατούμενους του και αυτά είναι γεγονότα που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Επίσης δεν έχει οικογένεια στην Κύπρο, δεν θα έχει επισκέψεις στα κρατητήρια, επομένως απλώς θα βρίσκεται όλη μέρα στο κελί του και θα περιμένει να τελειώσει η ποινή φυλάκισης που θα του επιβληθεί για να αποφυλακιστεί και να πάει πίσω στην χώρα του. Δεν μπορεί οποιαδήποτε ποινή φυλάκισης επιβληθεί στον κατηγορούμενο να τον αναμορφώσει, παρά μόνο θα τον

τιμωρήσει, γι' αυτό εισηγήθηκε ότι πρέπει να είναι επιεικέστερη γιατί θα έχει μόνο τον τιμωρητικό της χαρακτήρα και όχι τον αναμορφωτικό.

Τέλος ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος είναι άτομο λευκού ποινικού μητρώου, ηλικίας 70 ετών, και για τούτο μόνο το γεγονός ο κατηγορούμενος δικαιούται να ζητήσει τις αποταμιεύσεις της ζωής του, ως ανέφερε επί λέξη, δηλαδή το γεγονός ότι δεν παρανόμησε ξανά στο παρελθόν του επιτρέπει να ζητήσει σήμερα από το Δικαστήριο να του επιδείξει τη μέγιστη δυνατή επιείκεια. Ανέφερε επίσης ότι στον Περί Φυλακών Νόμο στο άρθρο 21(β) προς υποστήριξη του μετριαστικού παράγοντα της ηλικίας του κατηγορουμένου υπάρχει ειδική πρόνοια για άτομα άνω των 70 ετών για να εκτίουν ποινή φυλάκισης με κατ' οίκον περιορισμό με το ηλεκτρονικό βραχιολάκι. Αυτό φυσικά δεν μπορεί να γίνει για τον κατηγορούμενο γιατί δεν είναι κάτοικος Κύπρου, είναι αλλοδαπός. Ανέφερε τέλος την απολογία του κατηγορούμενου και ζήτησε τη μέγιστη δυνατή επιείκεια για αυτόν.

Άκουσα με προσοχή και έχω υπόψη μου όσα οι δικηγόροι των διαδίκων ανέφεραν.

Το Δικαστήριο κατά τη διαδικασία επιλογής του είδους της ποινής που θα επιβάλει λαμβάνει υπόψη του τη σοβαρότητα των επίδικων αδικημάτων ως αυτή προκύπτει από την προβλεπόμενη από τον Νόμο ποινή, τις περιστάσεις διάπραξης τους καθώς επίσης και τις προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες ενός κατηγορούμενου. Λαμβάνει επίσης υπόψη του πως σε αδικήματα όπου παρατηρείται αυξητική τάση διάπραξης τους η επιβολή αποτρεπτικών ποινών καθίσταται αναγκαία.

Για το αδίκημα της Συνωμοσίας προς διάπραξη πλημμελήματος (1^η κατηγορία) προβλέπεται

ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες (περίπου €2.562,00) ή και οι δύο αυτές ποινές.

Για το αδίκημα της εισόδου στη Δημοκρατία από μη εγκεκριμένο λιμένα (3^η κατηγορία) το άρθρο 12(5) του Κεφ. 105 προνοεί ποινή φυλάκισης μη υπερβαίνουσα τους δώδεκα μήνες ή πρόστιμο μη υπερβαίνον τις χίλιες λίρες (€1.708 περίπου) ή και τις δύο αυτές ποινές.

Για το αδίκημα της πλαστοπροσωπίας σύμφωνα με το άρθρο 35 του Ποινικού Κώδικα (4^η κατηγορία), η προβλεπόμενη ποινή είναι ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες (περίπου €2.562,00) ή και οι δύο αυτές ποινές.

Τα επίδικα αδικήματα ως προκύπτει από τις ως άνω προβλεπόμενες για αυτά ποινές, είναι σοβαρά.

Στο έργο εξατομίκευσης της ποινής είναι καθήκον του Δικαστηρίου να λαμβάνει επίσης υπόψη του όλα τα ελαφρυντικά στοιχεία, περιλαμβανομένων των ατομικών συνθηκών του παραβάτη καθώς και εκείνα που πηγάζουν από τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, για εξισορρόπηση της ποινής έτσι ώστε η ποινή να μη συνιστά απλώς τιμωρία αλλά να αρμόζει στο πρόσωπο του συγκεκριμένου παραβάτη (*Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 224*).

Από την άλλη όμως η διαδικασία εξατομίκευσης της ποινής δεν πρέπει να συνεπάγεται εξουδετέρωση ούτε της σοβαρότητας του αδικήματος ούτε του στοιχείου της αποτροπής, όταν συντρέχουν λόγοι για την απόδοση αποτρεπτικού χαρακτήρα στην ποινή (*Μιχάλης Παναγιώτου*

v. Αστυνομίας (2012) 2 Α.Α.Δ. 557). Η εξατομίκευση της ποινής επιτυγχάνεται μέσα και όχι έξω από το πλαίσιο των αρχών που διέπουν τον καθορισμό της ποινής (*Γενικός Εισαγγελέας v. Ευαγόρου (2001) 2 Α.Α.Δ. 285*).

Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που αφορούν στην επιβολή ποινών είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας για παρόμοιας φύσης αδικήματα χωρίς όμως να αποτελούν σταθερό δείκτη καθορισμού της ποινής ούτε να έχουν τον δεσμευτικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αρχών δικαίου. Η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που τη συνθέτουν και των συνθηκών του παραβάτη (*ANDREI v. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις Αρ. 164 και 165/2022, ημερομηνίας 23.1.2023*).

Σε σχέση με το αδίκημα της εισόδου στη Δημοκρατία μέσω μη εγκεκριμένου λιμένος λέχθηκαν στην υπόθεση *Tutunciyan v. Αστυνομίας (2003) 2 Α.Α.Δ 524*, τα ακόλουθα: «ό,τι καθιστά σοβαρό το αδίκημα της εισόδου στη χώρα, από λιμάνια τα οποία βρίσκονται σε περιοχές που τελούν υπό την κατοχή της Τουρκίας, είναι η ενίσχυση που παρέχεται, με τέτοιες πράξεις, στην κατοχή. Η χρήση των λιμανιών στα κατεχόμενα πλήττει την ακεραιότητα της Κυπριακής Πολιτείας. Κατά συνέπεια, η επιβολή ποινής φυλάκισης δεν είναι, ως θέμα αρχής, εσφαλμένη». Στην ως άνω υπόθεση αφού συνεκτιμήθηκαν οι προσωπικές συνθήκες του εφεσείου ήτοι η επιδείνωση της κατάστασης της κλονισμένης του υγείας κατά την κράτησή του η ποινή φυλάκισης ενός μηνός που του επιβλήθηκε κρίθηκε ως υπερβολική.

Αναφορικά με το αδίκημα της πλαστοπροσωπίας στην πρόσφατη υπόθεση *KINDADA v. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 6/2022, ημερ. 16.3.2022* λέχθηκε πως σε περιπτώσεις πλαστοπροσωπίας όπου η διάπραξη του αδικήματος αποσκοπεί στην εξαπάτηση κρατικών

αρχών, αυτό συνιστά επιβαρυντικό παράγοντα (*Khalife v. Αστυνομίας (1995) 2 Α.Α.Δ. 315, Kandiah v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 324, Borizon v. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 204, Bhatti v. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 661, Khaknegad v. Αστυνομίας (2011) 2 Α.Α.Δ. 192 και Ματούρ v. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 36*). Στην παρούσα υπόθεση ο σκοπός εξαπάτησης αφορούσε τον επί καθηκοντι αστυνομικό του Κέντρου Ελέγχου Διαβατηρίων του αεροδρομίου Λάρνακας.

Στην ως άνω υπόθεση *KINDADA v. Αστυνομίας*, κρίθηκε ότι η ποινή φυλάκισης 8 μηνών που επιβλήθηκε στην εφεσείουσα ηλικίας 25 ετών με λευκό ποινικό μητρώο κατόπιν παραδοχής της στην κατηγορία της πλαστοπροσωπίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ήταν έκδηλα υπερβολική ούτως ώστε να δικαιολογείται η επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς διαφοροποίησή της.

Στα πλαίσια εξατομίκευσης της ποινής λαμβάνω υπόψη μου προς όφελος του 2^{ου} κατηγορούμενου το λευκό του ποινικό μητρώο σε σχέση με την ηλικία του, είναι 70 ετών, καθώς επίσης τις προσωπικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Λαμβάνω επίσης υπόψη μου και την άμεση παραδοχή του η οποία είναι ένας σημαντικός ελαφρυντικός παράγοντας ο οποίος φανερώνει και τη μεταμέλειά του. Στην υπόθεση *Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28* λέχθηκε ότι «η παραδοχή ενοχής πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπραγούντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μη σπαταλάται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων. Αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης. Επίσης η αποζημίωση του θύματος της εγκληματικής συμπεριφοράς λαμβάνεται υπόψη σαν στοιχείο μετάνοιας. Εξυπηρετεί τα συμφέροντα του θύματος. Πρέπει να ενθαρρύνεται μέσα από την μείωση της ποινής».

Στα πλαίσια εξατομίκευσης της ποινής λαμβάνω επίσης υπόψη μου την προβλεπόμενη από τον νόμο ποινή καθώς επίσης ότι αδικήματα ως τα επίδικα διαπράττονται με ανησυχητική συχνότητα με αποτέλεσμα να καθίσταται αναγκαία η επιβολή αποτρεπτικής ποινής. Προς το τελευταίο λαμβάνω υπόψη μου ότι στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας καταχωρούνται τέτοιες υποθέσεις σχεδόν καθημερινά.

Συνεκτιμώντας και σταθμίζοντας όλα όσα εκτίθενται πιο πάνω και ιδιαίτερα τα γεγονότα που περιβάλουν τη διάπραξη αλλά και τη φύση και τη σοβαρότητα των αδικημάτων, χωρίς να παραγνωρίζω τους πιο πάνω ελαφρυντικούς παράγοντες, κρίνω ότι η μόνη αρμόζουσα υπό τις περιστάσεις ποινή είναι αυτή της φυλάκισης. Οποιαδήποτε άλλη ποινή όχι μόνο δεν θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς του νόμου αλλά επιπλέον θα έστελνε λανθασμένα μηνύματα σε νέους επίδοξους παραβάτες. Το Δικαστήριο έχει καθήκον να πατάξει αξιόποινες συμπεριφορές προκειμένου να καταδείξει ότι η συνέχιση διάπραξης τέτοιων αδικημάτων δεν είναι ανεκτή και θα πρέπει επιτέλους να τερματιστεί.

Πρέπει επίσης να λεχθεί ότι παρόλο που οι πιο πάνω ελαφρυντικοί παράγοντες λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς μετριασμού της ποινής εντούτοις δεν είναι τέτοιας έκτασης που να υπερφαλαγγίζουν την ανάγκη για αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου λόγω της σοβαρότητας των αδικημάτων όπως την έχω περιγράψει πιο πάνω και της αναγκαιότητας για επιβολή αποτρεπτικών ποινών στις κατάλληλες περιπτώσεις. Οι εν λόγω παράγοντες μπορούν να επηρεάσουν το ύψος όχι όμως και το είδος της ποινής.

Στην υπόθεση *Κουλουντή ν. Αστυνομίας (2015) 2 Α.Α.Δ. 870*, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:
«Δραπτόμεθα της ευκαιρίας να τονίσουμε, σε σχέση με την επιβολή ποινής επί αδικημάτων

συνωμοσίας όταν συντρέχουν με τα αδικήματα για τα οποία υλοποιήθηκε η συμφωνία, όπως εν προκειμένω, ότι η πρακτική, αν μπορούσαμε να τη χαρακτηρίσουμε έτσι, να επιβάλλεται ποινή και στις δύο κατηγορίες, δεν είναι ενδεδειγμένη, καθότι η υλοποίηση της συμφωνίας προς διάπραξη αδικήματος απορροφάται με την ίδια τη διάπραξη του αδικήματος που αφορά η συνωμοσία».

Έχοντας υπόψη μου όσα αναφέρθηκαν στην πιο πάνω απόφαση **Κουλουντή ν. Αστυνομίας** καθώς επίσης ότι στην παρούσα υπόθεση η υλοποίηση της συμφωνίας προς διάπραξη του αδικήματος της πλαστοπροσωπίας απορροφήθηκε με την ίδια τη διάπραξη του αδικήματος της πλαστοπροσωπίας κρίνω ότι υπό τις περιστάσεις ενδείκνυται η μη επιβολή ποινής στην 1^η κατηγορία.

Λαμβάνοντας υπόψη μου όλα τα πιο πάνω κρίνω ότι αρμόζουσες υπό τις περιστάσεις ποινές τις οποίες και επιβάλλω είναι οι ακόλουθες:

- Στον 2^ο κατηγορούμενο στην 1^η κατηγορία καμία ποινή
- Στον 2^ο κατηγορούμενο στην 3^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 2 μηνών
- Στον 2^ο κατηγορούμενο στην 4^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 6 μηνών

Οι ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν στις κατηγορίες 3 και 4 να συντρέχουν.

Έχοντας επιβάλει στον κατηγορούμενο ποινές φυλάκισης κάτω των 3 ετών προχωρώ στη συνέχεια να εξετάσω το θέμα της αναστολής της ποινής φυλάκισης που του επιβλήθηκε.

Το θέμα της αναστολής ποινής φυλάκισης ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου και σχετικές είναι οι πρόνοιες του άρθρου 3(2) του Νόμου 95/72, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 186(1)/2003 καθώς επίσης και οι αρχές που έχει καθιερώσει η νομολογία επί του θέματος (*Γενικός Εισαγγελέας ν. Λουκάς Φανιέρος (1996) 2 Α.Α.Δ. 303* και *Γενικός Εισαγγελέας ν. Ρομίνας Τζιαουχάρη (2005) 2 Α.Α.Δ. 161*). Επιβληθείσα ποινή φυλάκισης είναι δυνατό να ανασταλεί εφόσον αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης ή και από τα προσωπικά περιστατικά του κατηγορούμενου.

Στην πολύ πρόσφατη απόφαση στην υπόθεση *Απέργη ν. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 64/2023, ημερ. 22.6.2023* έγινε αναφορά στην υπόθεση *Νεοφύτου ν. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 9/2021, ημερ. 29.7.2021* στην οποία εξηγήθηκε ότι ποινή φυλάκισης, ακόμα και εκεί όπου θα μπορούσε να θεωρηθεί και αυστηρή λόγω του ύψους της, μπορεί να απωλέσει το στοιχείο της αποτροπής εφόσον ανασταλεί, ακόμα και να καταστεί ανεπαρκής για την τιμωρία του καταδικασθέντα.

Έχοντας υπόψη μου τις πρόνοιες του άρθρου 3(2) του Νόμου 95/72, όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο 186(1)/2003 και τις αρχές που έχει καθιερώσει η νομολογία επί του θέματος (*Γενικός Εισαγγελέας ν. Λουκάς Φανιέρος* και *Γενικός Εισαγγελέας ν. Ρομίνας Τζιαουχάρη*, πιο πάνω) και λαμβάνοντας υπόψη μου την άμεση παραδοχή του κατηγορούμενου, το λευκό του ποινικό μητρώο σε συνδυασμό με την ηλικία του καθώς επίσης ότι διέπραξε τα εν λόγω αδικήματα για να μεταβεί στο εξωτερικό για να επανενωθεί με την οικογένειά του και όχι υποκινούμενος από οικονομικά ή ιδιοτελή κίνητρα κρίνω πως λόγω των πιο πάνω δικαιολογείται όπως του δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία και όπως η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου ασκηθεί υπέρ της αναστολής της ποινής φυλάκισης που του επιβλήθηκε.

Η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον 2^ο κατηγορούμενο αναστέλλεται για περίοδο 2 ετών από σήμερα.

(Επεξηγείται στον 2^ο κατηγορούμενο η έννοια της αναστολής ποινής φυλάκισης).

(Υπ.)

Γιώργος Χρ. Φούλιας

Επαρχιακός Δικαστής

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής